

νῦν καὶ ὑφ' ἔτέρου προβληθεῖσαν ὄρῳ ἐν ταῖς ΔΓ τῆς ἐν Οξογίῳ τοῦ Στράβωνος ἐκδόσεως), ΑΤ, Ἐμπόρους.

ΣΕΛΙΔ. 128, στ. 1, Άλλα καὶ τῶν.] Εἴς ΕΔ καὶ ἡμετέρας ἐπι-
διορθώσεως, ΑΤ, Άλλα τῶν δὴ ναυαλήρων. ΔΓ, Άλλα τῶν
ναυαλήρων.—**Στ. 6, Εξορισται.]** Ἐκ ΔΓ, (παρὸ τὸν Όρμου μη-
λουότι) ΑΤ, Εξορμῆσαι, ὅπερ ὄφειλον ἵσως κατὰ χώρου ἐχειν.—
Στ. 10, Καὶ εἰνιβάσασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ εἰνιβάσασθαι
τε.—Παιδισκάρια.] Νεάριδας δούλας· τοῦτο γάρ αἱρί ποτε σημαίνει
τὸ Παιδισκάριον (παρὸ τὴν παιδισκηνὸν δηλουότι), οὐ τοὺς ἀρένας τῶν
δούλων· ὡς ἐξει συλλογίσασθαι ἐκ τεινος χωρίου Διογένους τοῦ Λαερ-
τίου (ζ', 13). Τοῦτο ἀγνοήσας ὁ Κασωβῶν, οἶμαι, ἐν τῷδε τοῦ
Ἀθηναίου (ε', σελ. 200) τῷ χωρίῳ, αἱ ἐξεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα
καὶ παιδάρια πίτυι, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ· ταῦτα τῷ γένει ὑπ-
έλαβε τοῖς παιδικρίοις τὰ παιδισκάρια, ἥλικια μόνη διαφέροντα, δέον
ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν κηρασίων, τὰ δὲ παιδάρια ἐπὶ τῶν ἀρρένων παῖδων
ἐκδέχεσθαι. Όμοια δὲ χρήσει καὶ Δουλάρια, τὰ θῆλα τῶν δούλων
καλεῖσθαι ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ Δουκεινός (Δεξιφάν. § 25). Καὶ τὸ μὲν
πρῶτον ἐσημειώσατο ὁ Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσ-
σης (τόμ. 3, σελ. 16) ἐπαγαγόμενος μάρτυρα καὶ τὸν Ἡσύχιον· τὸ
δὲ Δουλάριον, ἀπεναντίως τῷ Δουκεινῷ, μὴ προσχῶν αὐτοῦ τοῖς
ρήμασιν, ἐξηγήσατο (τομ. I, σελ. 1044).—**Στ. 14, Καθίσαι γάρ**
τὸ πλοῖον.] Σημειοῦ τὸ, Καθίσαι τὸ πλοῖον, ὡς σεσωσμένον ὑπὸ^{τῆς} συνηθείας.—**Στ. 19, Ἀπεγέγραπτο.]** ΗΔ, ΑΤ, Ἀπογέγραπται.
—**Στ. 21, Ομοροῖεν τῇ.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Ομοιοῖεν τῇ.—**Στ. 29,**
Ἄναδειχθεῖσαν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Άναχθεῖσαν.

ΣΕΛΙΔ. 129, στ. 2, Μακρὸν πεντηκόντορον.] Ωφειλεν εἶναι, Μα-
κρὰν, οὐχ, ὡς παρὸ ἀπασι φέρεται, Μακρόν· θηλυκὸν γάρ η Πεν-
τηκόντορος, ὑπονοούμενον ἔχουσα τὸ Ναῦς. ἐνδέχεται μέντοι
τὸν Στράβωνα πρὸς τὸ προηγούμενον, Πλοῖον, ἐπιθετικῶς συνάψαι
τοῦνομα. —**Στ. 9, Μέχρι τῆς.]** Οὐ κακῶς ὁ Κασωβῶν εἰκάζει γρα-
πτέον εἶναι, Μέχρι τοῦδε τῆς.—**Στ. 13, Οὐ γάρ μιν κ. τ. λ.]** Εἴς
ἀδηλού ποιητοῦ η ρῆσις. —**Στ. 17, Αὐτόν.]** ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶν φέ-
ρεται γάρ πρὸς τὸν περίπλουν δῆλον δ' ἄλλως καὶ δὲ τῆς ἐπομένης
σημειώσεως. —**Οὐ.]** Ἐκ δύο ὀντεγράφων, ἐνὸς μὲν τοῦ τῆς Μόσκας,
ὢτέρου δ', φπερ αὐτὸς χρῶμαι, ΑΤ, οὖν.—**Στ. 18, Τὸ δὲ Βερ-**
γαῖον διήγημα.] Ωσπερχεὶ ἐλεγε, διήγημα πχοαπλήσιον τοῖς ψευ-
δῶις ἴσορημένοις ὑπ' Ἀντιφάνους τοῦ Βεργκίου (Ίδ. τὰς σημειώσ. τῆς

Γαλλ. μεταφράσ. τόμ. Α, σελ. 106 καὶ 264). ἀφ' οὗ καὶ Βεργατέζειν εἴρηται τὸ ψεύδεσθαι.—Στ. 29, Τά γε.] Ἐπελαθόμην τὴν ἐν δυσὶ φερομένην ἀντεγράφοις ὄρθην γραφήν, Τό γε, ἀντὶ τῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ πάντων παραλαβεῖν.

ΣΕΛ. 130, στ. 15, Δεικνύεται.] Ἰσ.γρ. μετὰ τοῦ συνδέσμου, Καὶ διεκνύεται.—Στ. 25, Ἐπειδὴ δὲ καὶ.] Περικιοστέον ἵσως τὸν τελευταῖον σύνδεσμον, λείποντα καὶ ἐν τισι τῶν ἀντεγράφων.—Στ. 28, Εἰσπρίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰσπρενούς.

ΣΕΛΙΔ. 131, στ. 2, Ναυτολίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ναυτιλίας.—Στ. 7, Γενόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενόμενον.—Στ. 17, Τῶν τοιούτων.] ΔΓ, Τῶν παραπλησίων.—Στ. 19, Πρὸς δέ.] Ἰσ.γρ. Πρὸς δέ.—Στ. 23, Καὶ τοῦτο βέλτιον οἶσται λέγειν.] Ἄμεινων ἡ ΔΓ, Καὶ τοῦτο οἶσται βέλτιον εἴναι λέγεται.—Στ. 25, Καὶ τῶν συγγενῶν.] Εἴκασε πάλαι ὁ Κασωβῶν γραπτέον ἵσως εἶναι, Καὶ Τωγενῶν, περὶ ὃν ἔρεται ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 241 καὶ Μέρ. Β, σελ. 8) ὁ Στράβων.—Στ. 26, Οὐ γενέσθαι κατὰ Θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβάσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Γενέσθαι κατὰ Θαλάττης ἔφοδον, οὐκ ἀθρόαν συμβάσαν. Ό νοῦς, οὐδὲ οὐκ ἐγένετο δι' αἰρυίδεον συμβάσαν πληριμύρων Θαλάσσης. "Ιδε τὰς Γαλλικὰς εἰς τὸν Στράβωνα σημειώσεις (τοι. I, pag. 269 et tom. III, pag. 17). Παραπλησίως ἐν ἄλλοις (Μέρ. Β, σελ. 507) εἴρηκεν ὁ Στράβων, «ΟΥΚ εὖλογον δέ » ὑπὸ τοιούτων παθῶν τὴν τοσαύτην χώραν ἐμπρησθῆναι ΆΘΡΟΩΣ, « ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γηγενοῦς πυρός ». Ισως δέ ἀν τις προέλοιπτο τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀρνήσεως, Μή γενέσθαι κατὰ Θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβάσαν. "Ισως δέ καὶ πληρεστέροις τῆς φερομένης ἦν ἔτέρα γραφή, Γενέσθαι κατὰ ληστείαν, οὐ κατὰ Θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβάσαν.—Στ. 29, Εὔρω.] Ζεφύρῳ δεῖν γράψειν διατείνονται τινες (Bake, Posidon. Rhod. reliq. doctr. pag. 91 καὶ 276).—Στ. 30, Μυριάσιν ἔλθοις.] ΗΔ, ΑΤ, Μυριάσιν ἔλθοις. Εἴτε δέ γράψειν καὶ, Μυριάσι τις ἔλθοις.

ΣΕΛΙΔ. 132, στ. 6, Εὐ ἀλύσει διηνεκεῖ γίνεται.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐ ἀλύσει δικην γίνεται. Ό νοῦς, Εὐ ἀλαταπαύσω ἀπορίᾳ σρέφεται.—Στ. 9, Κατὰ τὰ ἔθνη.] ΔΓ, Κατὰ ἔθνη. Ό δέ μακαρίτης Δουζείλης (du Theil) εἴκαζε γραπτέον εἶναι, Κατὰ ἔθνη.—Οὐδὲ αἱ διάλεκτοι.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ διάλεκτοι.—Περίπτωσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰπίπτωσιν.—Στ. 12, Παρὰ τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ τά.—Στ. 13, Τὰ δ

ἔθεσεν.] Ήδη, ΑΤ, Τὰ δὲ θέσεις. Ἰδε τὰ εἰς τὸ ἵπποκράτους, Περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων, Προλεγόμενα (Discours prélimin. p. xxxvi). — Στ. 19, Τοὺς ἴνδοντας τῶν Αἰθιόπων.] Τοὺς ἐν τῇ Ἰνδίᾳ Αἰθιόπας. — Στ. 20, Διεχέρευν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διεφέρειν δύντων ἐν τῇ Λιβύῃ. — Εὐεργεσέρους.] ΔΓ, Εὐεργειές τε : Εὐηργεσέρους : Εὐεργεσέρους : Εὐεργεσέρους : Εὐεργεσέρους. Γραπτέον ἔσως, Εὐερίους τε, ἢ Εὐθυερίους τε, τουτέστιν εὐθύτριχας, ἀπεναντίως, τοῖς οὐλοτριχοῦσιν Αἰθιόψιν, ὃν καὶ ἄλλαχοῦ (Μερ. Γ, σελ. 96) μέμνηται, λέγων τοὺς ἴνδοντας Αἰθιόπας μὴ οὐλοτριχεῖν, ὡσπερ τοὺς ἐν τῇ Λιβύῃ τοῦ ἔριου ἐνθάδε κατεχοῦστα κῶς λαμβανομένου ἀντὶ τῆς τριχὸς, κυριώτερον ἐν τῇ τῶν Γαλλῶν φωνῇ (laine) ἐπὶ τῶν οὐλοτρίχων Αἰθιόπων ταπτομένου, ὃν αἱ τρίχες ἔριοις δύντως ἔσκαστην. Εἰ δὲ τοιοῦτός ἐστιν ὁ νοῦς τοῦ Στράβωνος, εἴη δὲ καὶ, ἥττον ἀφιεμένους τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς, γράψειν, εὐερωτέρους, συγχριτικὸν τοῦ Εὔερος, ἢ Εὐερεσέρους, συγχριτικὸν μᾶλλον κατακεχωρισμένου ἐν τοῖς Δεξιοῖς δύνμασι τοῦ Εὐερῆς, διατάξει τοῦτον ἐν ταῖς ὑποκειμέναις τῇ Γαλλικῇ τοῦ Στράβωνος μεταφράσει σημειώσεσσι (tom. V, pag. 30, not. 2). Άλλ' ἔσως δὲ τις, ἀπὸ τῆς τελευταίας διαφόρου γραφῆς (Εὐεργεσέρους) ὄρμώμενος, εἰκάστεις γραπτέον εἶναι, Εὐοργεσέρους, τουτέστιν ἡμερωτέρους, ὡσπερ καὶ ἄλλως εἰσὶ τῶν Λιβύων Αἰθιόπων οἱ ἴνδοι Αἰθιόπες ἡμερώτεροι, καὶ ἀπλῶς τῶν ἄλλαχοῦ οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σίκουντες Ἰνδραποι, οὓς καὶ ἵπποκράτης (Περὶ ἀέρ. ὑδ. τόπ. § xxiii καὶ lxxii) Οργὴν βελτίους, ἢ Εὐοργοτέρους, ἔφησεν εἶναι. — Στ. 24, Κράτητα δέ.] Προσέδειπα τὰς δύο ταύτας λέξεις ἵξει ΕΔ.

ΣΕΛΙΔΑ. 133, στ. 2, Αἰθιόπας, δὲ.] Ήδη, ΑΤ, Αἰθιόπας, ἢ δέ τις οὐδὲ γέρος ὁ πρῶτος εἰς τὴν Δατινίδα φωνὴν μετεντυκών τὸν Στράβωνα ἐξέφρασε τὸν διαζευκτικόν.—Στ. 4, Όπου οὐδὲ ὁ Εὐεργέτης, κατὰ γε τόν.] Οὗτοι μεταθεῖς τὸν σύνδεσμον ἔγραψαν, ΑΤ, Όπου οὐδὲ ὁ γε Εὐεργέτης κατὰ τόν. ΔΓ (ἢν μεταμέλει μοι μὴ παρειληφθεί), Όπου γε οὐδὲ ὁ Εὐεργέτης, κατὰ τόν.—Στ. 5, Εἶπ' αὐτήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶπ' αὐτῇ.—Στ. 14, Ήχι περ ἀκοῇ.] Ἐκ τῶν Ἀράτου Φαινομένων (σίχ. 61).—Στ. 16, Φήσει.] Ήδη, ΑΤ, Φήσεις. Δῆλον δέ καὶ ἐκ τῆς κακῆς ΔΓ, Φησί.—Στ. 27, Ολην μὲν τὴν Βρετανικὴν ἐμβαδὸν ἐπελθεῖν.] Γέγραπται ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου, Ολην μέντοι Βρεττανικὴν ἐμβατὸν ἐπελθεῖν, ἢς γραφῆς

τὸ μὲν Μέντοι, διαφόρῳ γραφῇ ἀκολουθήσας ἔτερψκ εἰς τὸ, Μὲν τὴν τὸ δὲ Ἐμβαδὸν, ΉΔ ἐξίν. Ἐτεροι διώρθουν, Όλην μὲν τὴν Βρετανικὴν, δσον ἀμβατὸν ἦ. Τῆς ἡμετέρας διορθώσεως ὁ νοῦς ἐξίν, ἔφασκεν ὁ Πυθέας ἀμβαδὸν, τουτέστι κατά μῆκος καὶ πλάτος, ἐπελθεῖν ὅλην τὴν Βρετανίαν. Εἶτι δὲ ἡ λέξις τῶν Μαθηματικῶν, ὡν καὶ τὸ Ἐμβαδομετρεῖν (ἀσπερ καὶ σερεομετρεῖν ἔλεγον τὸ κατά μῆκος, πλάτος, καὶ βάθος μετρεῖν). α Ἐμβαδομετρικὸν δὲ τὸ ἔχον » μῆκος καὶ πλάτος, ἵξ οὖ καὶ τὸ Ἐμβαδὸν γιγνώσκεται, δ καὶ δύ-» ναμις καλεῖται» σερεομετρικὸν δὲ τὸ ἔχον μῆκος, πλάτος καὶ βάθος, » ἵξ οὖ καὶ [τὸ] σερεὸν γιγνώσκεται, δ δὴ καὶ κύβος καλεῖται». (Id. Salmas. Plinian. exercitat. pag. 492).

ΣΕΛΙΔ. 134, στ. 5, Αἰωρᾶσθαι.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Αἰωρῆσθαι.—
Στ. 7, Μήτε πορευτόν.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Μή ποτε πορευτόν.—
Στ. 16, Τῷ Μεσσηνίῳ.] Τῷ Εύημέρῳ, οὐ καὶ ἀνωτέρῳ (σελ. 60) ἐμνημόνευσε, καὶ τοῖς ἐξής (Μέρ. Β, σελ. 15) μνημονεύσει. Εἶτι δὲ οὗτος ὁ τὴν Παγγαίαν πλάσας νῆσον μεγίστην ἐν τῷ Ωκεανῷ οὐ καὶ Πλούταρχος (Περὶ Ἰσιδ. καὶ Οσιρ. § 23) καθάπτεται. —
Στ. 19, Τὴν προσάρκτιον τῆς Εὐρώπης.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν προσάρκτιον Εὐρώπην. Ἐτέρα ΔΓ, τὸ προσάρκτιον τῆς Εὐρώπης.—
Στ. 21, Βιργαῖον.] Όμοιον τῷ ἐκ Βιργης ἀντιφένει, τουτέστι ψεύζην (Id. τὰ σημειῶτ. ἀνωτέρ. σελ. 44). —
Καὶ ταῦτα μηδέ.] ΉΔ, ΑΤ, Καὶ ταῦτα δὲ, μήτε.—
Στ. 22, Μηδέ.] ΉΔ, ΑΤ, Μήτε.—
Στ. 28, Οἰλασθογματικάς.] Εἴξ ΕΔ, ΑΤ, Οἱ ὅλαις δογματεικάς.

ΣΕΛΙΔ. 135, στ. 7, Οὔτε.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔδε. —
Προσειλήφθω.] ΉΔ, ΑΤ, Προειλήφθω. —
Στ. 20, Τοῦ κατά.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ κατά. —
Στ. 21, Τῆς πεδικῆς μετρήσεως.] ΉΔ, ΑΤ, Τῆς παιδικῆς μετρήσεως. Καὶ δὲ μὲν Κασσινῶν διορθοῦν ἐπειβάλετο, Τῆσδε τῆς μετρήσεως τῶν δὲ ἄλλων, οἱ μὲν, Τῆς μερικῆς (ἢ εἰδικῆς), οἱ δὲ, Τῆς πεδιακῆς, οἱ δὲ, Τῆς πρακτικῆς μετρήσεως. —
Στ. 26, Αὐτοὶ οἱ.] Εἴκ ΔΓ ἡ πρόσληψις τοῦ ἀριθμοῦ.

ΣΕΛΙΔ. 136, στ. 2, Κόρκυραν.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Κέρκυραν. Ἀμφοτέρως εὑρηταὶ γεγραμμένον ἐν τε τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασι, καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦστεν ἔστικε δὲ προέχειν ἡ διὰ τοῦ σ γραφή, θν καὶ οἱ Ρωμαῖοι προειλούντο, Corcyra. —
Στ. 12, Δυσμικώτερα.] Γραπτίον, οὖμαι, Δυσμικώτατα. Ο νοῦς, ἀπέρ ακρα τῆς Ιόνιας,

48 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

μέρη είσι τῆς οἰκουμένης τὰ μυστικώτατα, καθάπερ αὐτὸς Στράβων ἐν τοῖς ἑταῖς (σελ. 178-179) ἔρει.

ΣΕΛΙΔ. 137, στ. 1, Τοῦ Γαλατικοῦ.] Ἐξ ΔΓ προσειδηρα τὸ ἀριθμόν.—Στ. 4, Καὶ τοῦτο οὐκ εὖ.] Γραπτέου, οἶμαι, Καὶ τοῦτο δὲ οὐκ' εὖ.—Στ. 27, Περὶ αὐτῆς] Τῆς Ἰβηρίας.

ΣΕΛΙΔ. 138, στ. 1, Τούτων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων οὖν.—Στ. 3, Καὶ τὸ μῆκος.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκε τὸν σύγχρονον.—Στ. 4; Εἰθεῖς.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Εἰτεθεῖς.—Στ. 7, Τοῦ συνάμφω.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν συνάμφω.—Στ. 8, Προσλαμβάνει.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Προλαμβάνει.—Στ. 21, Οὐδὲ τοῦ Βορυσθένους.] Γραπτέου, Οὗτε τοῦ Βορυσθένους.

ΣΕΛΙΔ. 139, στ. 1, Ή παρακειμένου.] Ἐξ ΕΔ προσειδηρα τὸν διαζευχτικόν.—Στ. 8, Όδῶν.] Τῶν διὰ τῆς ἡπείρου.—Πόρων.] Τῶν διὰ τῆς θαλάσσης.

ΣΕΛΙΔ. 140, στ. 13, Περισθεῖσα.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Περισθεῖσα.

ΣΕΛΙΔ. 141, στ. 13, Ή ὁδεύων.] ΗΔ (συνδουσα τοῖς ἀρχαῖοις μεταφραζοῖς), ΑΤ, Καὶ ὁδεύων.—Στ. 14, Ο πολιτικός.] Μίσαντες ἐλεγεν, ὁ πκιθείας μετειληχώς ἀντιδιασέλλει γάρ τὸν πολιτικὸν πρὸς τὸν ἀπαιδευτον, ὡς μὴ οἶόν τ' ὅν ὑπὸ τῶν τελέως ἀπαιδεύτων πολιτείαν σύνομουμεντην συζητᾷ, ἀκοινωνήτως πρὸς ἄλληλους ἔχόντων.—Στ. 15, Καὶ τὰς πρὸς ταῦτα.] Τὰ οὐράνια δηλούντι. ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὰς πρὸς ταῦτας. ΔΓ (οὐδὲν μᾶλλον συνετή), Καὶ πρὸς τὰς ταῦτας.—Στ. 19, Επισκοποῖ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Επισκοπεῖ.—Στ. 20, Δόξαι.] Νομίσσει, ὑπολήψεται.—Στ. 21, Ἰδιαὶ δόγματα.] ΗΔ, ΑΤ, Διεπτώματα. Οὗτω διωρθωκῶς πάλαι, ἐνέτυχον ἐπειτε τῇ Δατικᾳ του Σιεβεγκήσου (Siebenkees) μεταφράσει, propriæ opiniones, αὐτὴν ταῦτην ἐκφραζούσῃ τὴν διόρθωσιν, εἴτ' ἐξ ἀντιγράφων ἀρυσταμένου, εἴτε αὐτοῦ συγεωρχήτος.

ΣΕΛΙΔ. 142, στ. 1, Τὸν μὲν δῆ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν δὲ μήν. —Στ. 5, Αὐτῶν... καὶ ἐν αὐταῖς.] Γράφε, Αὐτῶν... καὶ ἐν αὐταῖς.—Στ. 6, Τούτων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Πάντων.—Στ. 10, Αὐτὴ.] Ἐάν κατὰ χώραν ὥφειλον τὸ ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις, Αὐτὴ.—Στ. 13, Ολῷ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Πόλῳ.—Στ. 21, Ταῖς... δόξαις, ταῖς δέ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τὰς... δόξαις, τὰς δέ.

ΣΕΛΙΔ. 143, στ. 5, Όμωνύμως.] Ἀμείνον γράφειν ἐνθάδε γε, Όμωνύμους.—Στ. 9, Τῶν τε οὐρανίων.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν οὐρανίων.—Στ. 14, Εὐ ή.] Τουτέστιν, Εὐ η εὐχροάτω ὀμεινον μέν-

τοι, Εὐ φ., γράφειν, ὡσπερ γέγραπται καὶ μετ' ὀλίγῳ. — Στ. 19, Καὶ τῷ βορείῳ γε.] Ἐκ ΔΓ ἡ τοῦ ἄρδρου πρόστηψίς. — Στ. 20, Μέσσω γάρ.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. λ', 156· ὁ καὶ πᾶλιν ἐν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 97) παραδίσταται ὁ φιλόμηρος Στράβων. — Στ. 30, Καταμετρεῖ... ἐμβατεύων.] Καταμετρεῖ αὐτὸς πορευόμενος κατὰ μῆκος καὶ πλάτος (Ίδ. τὰ ἀνωτέρ. σελ. 47, σημειωθέντα).

ΣΕΛΙΔ. 145, στ. 7, Τοῦτο.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ἀντὶ τοῦ παρ' ἀπασι, Τούτῳ. — Στ. 11, Εἰδ.] ΉΔ· (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῷ), AT, Εἴδη. — Στ. 26, Σπουδύλου ἐπιφανείας (γρ. ἐπεφυείᾳς) ὄμοιον.] Εἴδε παρέλαβε τὴν γραφήν ταύτην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, AT, Σπουδύλου ἐπιφανείας μείον. ΔΓ,.. ἦμειον. Ίδ. τὰς Γαλλικάς σημειώσεις (tom. I, pag. 308). — Ἐπίκειται.] "Ισ.γρ. Περικείται.

ΣΕΛΙΔ. 146, στ. 9, Οὐ πλέον ἀν εἴη τοῦ λοιποῦ.] Τὴν μὲν ἀρνησιν αὐτὸς (μηδὲν δέοντας) προσένθεικε· ἀντὶ δὲ τοῦ, Πλέον ἀν εἴη ἡ τὸ λοιπὸν, ἐπιεῖδη λείπει τὸν τοιούτον ἀντιγράφων ὁ διεκτικτικὸς, δεῖν γράφειν ὑπέλαθον, Πλέον ἀν εἴη τοῦ λοιποῦ. — Στ. 12, Εὐτεῦθεν δεῖν.] Ἐκ ΔΓ ἔτρεψεν εἰς τοῦτο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, τὸ τῶν προτέρων ἐκδόσεων (ὁρθώτερον ἵσως), Εὐτεῦθεν δῆ. — Στ. 21, Συλλογίζεται δῆ.] Αὔμεινον ἵσως τὸ γράφειν, Συλλογίζεται δέ. — Στ. 22, Μέτρων.] Όρθωτέρως ἀν γράφοις κατὰ μετοχὴν, Μέτρων. — Τὸν μὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, AT, Τὸν γάρ.

ΣΕΛΙΔ. 147, στ. 12, Κάντεῦθεν δέ.] "Ισ. γρ. Κάντεῦθεν δῆ. — Στ. 21, Καὶ οἱ ὑπέρ.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρδρον. — Στ. 26, ἵσορῶ.] ΉΔ (ἢν νῦν καὶ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων φερομένην εὑρίσκω), AT, ίσορῶν.

ΣΕΛΙΔ. 148, στ. 9, Κύκλος. Πολλαχοῦ.] ΉΔ (ἢν παρήγεσε καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης), AT, Κύκλος πανταχοῦ. Πολλαχοῦ. Τοῦτο γάρ τὸ, Πανταχοῦ, διάφορος ἔστιναι γραφὴ τοῦ, Πολλαχοῦ. — Στ. 27, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν... τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι.] Ή μὲν τάξις τῶν λέξεων ἐκ ΔΓ, AT, Οὐδὲν δεῖ τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι φροντίζειν. Τρισὶ δὲ συγμαῖς διεῖληφε τὸ χωρίον, παραλελεῖφθαι τι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφέων ἐμφαίνων. "Ισως ἢν τὸ πλήρες, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν, ὡς ἐν τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι δέδειπται, ἢ, Οὐδὲν δεῖ φροντίζειν, τοῖς ἐπάνω λεχθεῖσι προσέχοντας. Επάνω δὲ λεχθέντα εἴη ἀν τὰ πρὸ μικροῦ (σελ. 145) εἰρημένα. Ισως δὲ καὶ ἀνελλιπῶς γράψεις ὁ Στράβων, ἐκάινε τὴν σύνταξιν, Τοῖς

επάνω λεχθεῖσιν, εἰπόντα, ἀντὶ τοῦ, Τοὺς ἐπάνω λεχθέντας, τουτέσι τοὺς γεωγραφοῦντας, ὡν ἀνωτέρω (σελ. 145) ἐμημόνευσεν. Εἶδε δὲ περὶ αὐτῶν τουτῶν καὶ τοῖς ἑξῆς (σελ. 170 καὶ 175). α Τοῖς δὲ γεωγραφοῦσιν οὗταις τῶν ἔξι τῆς καὶ ἡμᾶς οὐκούν μέντης φροντιζέον, κ. τ. λ. π.

ΣΕΛΙΔ. 149, στ. 4, Τὰς τοικύτας.] Ἰσ. γρ. Τὸ τὰς τοικύτας.
—**Στ. 10,** Πλέον γάρ εἰκ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλέον γάρ ἀν εἰκ.
Στ. 13, Εἴτε γένοιτο.] ΗΔ (ἢν καὶ ἔτερός τις πρὸ ἡμῶν εἴκαστε), ΑΤ, Επεγένοιτο.—**Επὶ τῶν ἄλλων.]** Ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἢν ἀν ἀνείσθε.

ΣΕΛΙΔ. 150, στ. 3, Σχημάτων.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκημάτων ἀντ' οὐ ἔτεροι, Όργανων, Οἰκοδομημάτων, ἢ Ποεκελμάτων, γράφειν δεῖν ὑπέλασθεν.—**Στ. 25,** Μόνον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κῶνον.—**Στ. 28,** Γραμμῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γραμμάτων.

ΣΕΛΙΔ. 151, στ. 27, Κρείττων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρείττον.

ΣΕΛΙΔ. 152, στ. 5, Εμβαλόντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εμβαλλόντων.
—**Στ. 7,** Στόλοις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στόλος.—**Στ. 13,** Επὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰ τῶν.—**Στ. 17,** Ταῦτα.] Ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτας.—**Στ. 18,** Ως εἰπεῖν.] Ἰσ. γρ. Ως εἰπον.—**Εγγειοεῖν.]** ΔΓ, Εγγειρεῖ: Ἐγειτε.—**Στ. 19,** Πόσου] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πόσου.—**Στ. 22,** Ελέγομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγωμεν. Ἐλεγε δὲ τοῦτο ἀνωτέρω (σελ. 143-145), ἐνθα περὶ ζωνῶν καὶ σπουδύλων ἢν ὁ λόγος.—**Στ. 26,** Ταῦτη.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ταῦτα.

ΣΕΛΙΔ. 153, στ. 1, Τχύτη.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτης.—**Στ. 2,** Εσπέρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εσπερίας.—**Στ. 4,** Καταστρέφουσα.] Ἀριστίων ἡ ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων φερομένη γραφή, Καταστρέφουσα, τὸν Ταῦρον δηλούστε.—**Στ. 6,** Δεῖ δῆ.] Γραπτέον, οἷμαι, Δεῖ δέ.
—**Στ. 19,** Ότι δὲ αὐτῆς χλαμυδοειδές... τοῦ πλάτους. Τοῦτο δὲ δῆλον κ. τ. λ.] Ἀμενον ἀν ἵστως οὕτως εἰζοιτο τὸ χωρίον, Ότι δὲ χλαμυδοειδές... τοῦ πλάτους, τοῦτο δὲ δῆλον (ἢ, τοῦτο δῆλον).—**Στ. 21,** Κλυζόμενα ὑπό.] ΗΔ, ΑΤ, Κλυζόμενα δὲ ἀπό.—**Στ. 26,** Τὴν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν μὲν γάρ.

ΣΕΛΙΔ. 154, στ. 2, Κατὰ τὴν γραμμήν πως τὴν δεξ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ γραμμήν πως πρὸς τὴν δεξά.—**Στ. 8,** Τὸν Κάνων.] Προσέδεικτας τὰς δύο λέξεις ἐκ ΔΓ.—**Στ. 11,** Εκ τοῦ τε τοὺς μικρόν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ τούτου τε μικρόν.—**Στ. 18,** Μικρῶ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μικρά.—**Στ. 20,** Εσπερίοις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αἰθερίοις.

ΣΕΛΙΔ. 155, στ. 5, Ηξει.] ΔΓ (ἀμείνων τῆς ἐκδιδομένης), Εξεισι. Εἶρε ΔΓ, Εξει. — Στ. 7, Ερ' ἐκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Ερ' ἐκατέραν. ΔΓ, Ερ' ἐκατέρα.—Στ. 8, Κατὰ ταῦτα.] Ἐκ τοῦ Γερι-
σου Ηλλήσωνος, ΑΤ, Κατὰ ταῦτην (ἴδ. τὴν Γαλλ. μετάφρ. τοῦ
Στράβ. tom. I, pag. 330, not. 2).—Στ. 12, Αποδηλοῦνται.] ΔΓ
(ἀμείνων), Αποδηλοῦνται. — Μᾶλλον.] Λείπει ἐν τισι τῶν ἀντι-
γράφων ἡ λέξις, καὶ λειπούσης, οὐδὲν ἔττον ὄρθως ἔξει τὸ χωρίον.—
Στ. 18, Επερχόμενα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνεχόμεθα. Εἶρε ΔΓ, Συ-
εχόμενα εξιμεν. — Στ. 24, Εὐφυῶς.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐφυεῖς. —
Ευγοήησαν.] ΔΓ, Επενοήησαν.—Στ. 26, Κατεσπαρούμενων.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατεσπαρούμενον. — Στ. 29, Τὰς φύσεις διῆ.] Ὁ Γερ-
μανὸς ἐκδότης ἔξ ΕΔ, Τὰς μὲν φύσεις, ΑΤ, Άς φύσει. Διέγραψε
τὸν σύνδεσμον, ὃς κακῶς πλεονάζει τα.

ΣΕΛΙΔ. 156, στ. 2, Ή μὴ πολύν.] Ὁ Γερμανὸς, Καὶ τὰς μὴ
πολὺν, ἔξ ΕΔ, ΑΤ, Μὴ πολύν· τὰς συντομωτέρας μοι ἐδοξεν ἡ διὰ
μόνης τῆς τοῦ διεξευκτικοῦ ἀρροσθήκης διόρθωσις. — Επιφάνιαν ἔχού-
σας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επεφάνιειν μὲν ἔχούσας. — Στ. 4, Οὔσαν
τὴν κατασκευὴν.] Ὁ Γερμανὸς, Οὔσαν ἐκ κατασκευῆς, ἔξ ΕΔ,
ΑΤ, Οὔσαν κατασκευὴν. Συντομωτέραν ἔκρινε τὴν διὰ μόνης τῆς
τοῦ ἄρθρου παραλήψεως διόρθωσιν. — Στ. 18, Θαλάττης κατά.] Ἀμεί-
νων ἡ ΔΓ, Θαλάττης τῆς κατά.

ΣΕΛΙΔ. 157, στ. 2, Μᾶλλον μέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μᾶλλον δέ.—
Στ. 16, Ποθοῦμεν δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Ποθοῦμέν τε. Οὔτω δέ καὶ ὁ
ἀρχικὸς μεταφραστής, ista vero magis nosse concupiscimus. —
Στ. 24, Περὶ ἐβδομάκοντας σαδίους.] Ὁ δέ Φιλότρατος ἐν τῷ Ἀπολ-
λωνίου βιῷ (βιβλ. ἐ, κεφ. 1) ἔξηκοντα φησίν ("ἰδ. τὴν Γαλλ. τοῦ
Στράβ. μετάφρ. tom. I, pag. 335, not. 1).—Στ. 25, Παραπλεύ-
σαντι.] ΗΔ, ΑΤ, Περιπλεύσαντι.

ΣΕΛΙΔ. 158, στ. 3, Επταεάδιος.] ΗΔ, ΑΤ, Επτὰ σαδίοις.
ΔΓ, Επταεάδιοις : Επτὰ σαδίων. — Στ. 19, Πιεζηκοῦσσαι.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιεζήκουσαι.

ΣΕΛΙΔ. 159, στ. 7, Τὴν ἄλλην τὴν ταῦτη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν
ἄλλην γῆν τὴν ταῦτη.—Στ. 24, Τὸ μέσον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ
μέσον μέγιστον. — Στ. 26, Κυρακτική.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κυρουκτική.
Ἐστι δέ, κατὰ τὸν Όρτελιον, ἢν ὁ τε Πτολεμαῖος καὶ ὁ Πλίνιος Κου-
ρίκταν (Curictani) καλοῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 160, στ. 3, Εἰς τὴν Λιβύην.] ΔΓ, Επὶ τὴν Λιβύην.

— Πλεόντων, τετρακισχιλίων.] ΔΓ, Πλέον τῶν τετρακισχιλίων. Συγκέχυται ὅλη ἡ περίοδος αὗτη, τοῦ Στράβωνος γράψαντος εὐκρι-
νέστερον αὐτως, ὃς γέ μαι δοκεῖ. Τὸ δὲ ἀπὸ σκρας ἱαπυγίας
ἀπὲ μὲν τὸν μυχὸν τοῦ Κορευθικοῦ κόλπου τρισχιλίων
ἔστιν ἐλαχτον ἐπὶ δὲ τὴν Λιβύην πλέον τῶν τετρακισχι-
λίων ἐστι. — Στ. 13, Τῷδε συνεχέσ.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ δὲ συνεχέσ,
ὅπερ ἐλαχτυό Γερμανὸς ἐκδότης ἐκ τοῦ Πλάτωνος, ΑΤ, Τὸ δὲ συ-
νεχέσ. Ετέρος ΔΓ, Οἱ συνεχέσ. — Στ. 19, Ως δὲ αὐτως.] Έκ ΔΓ,
ΑΤ, Ωσαύτως δ.

ΣΕΛΙΔ. 161, στ. 28, Εἰς Πόντον.] ΔΓ (ἀμείνων), Εἰς τὸν Πόν-
τον. — Στ. 29, Τὸν Θράκιον.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ Θράκιον.

ΣΕΛΙΔ. 162, στ. 9, Κατ' ἵσσον.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ ἵσσον.

ΣΕΛΙΔ. 163, στ. 13, Περιοδίας.] ΔΓ (ἀμείνων), Περιοδείας.
— Στ. 22, Πολιτεῶν.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Πολὺτῶν. — Στ. 24, Αμαξο-
κοι.] ΗΔ, ΑΤ, Αμαξεικοῖς. Αμάξοικοι δὲ λέγονται οἱ νομάδες
Σκύθαι, ᾧτε ἐν ἀμάξις οίκουντες.

ΣΕΛΙΔ. 164, στ. 1, Περὶ τὸν βίον.] Έκ ΔΓ, προτέθειται τὸ ἄρθρον.
— Καὶ τὴν φύσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ἡ τὴν φύσιν. Εἶτεροι δὲ μεώρθουν,
Κατὰ τὴν φύσιν. — Στ. 5, Πολλοῖς.] Ή παραλειπτέον ὅλως τὴν
λέξιν, λείπουσαν καὶ ἐν τοι τῶν ἀντιγράφων, ἢ ἐνάρθρως γραπτέον,
Τοῖς πολλοῖς. — Στ. 12, Κρατοῖτο.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Κρατεῖτο. —
Ὕπάρχει δὴ τι.] Ἄμεινον ἀν γράφους, Ὕπάρχει δὲ τε. — Στ. 25,
Βοσκημάτων μέν.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Βοσκημάτων μὲν πολλῶν. Ισως
ἐγέγραπτο Βοσκημάτων μὲν παντοίων (ἢ παντοθάπων). —
Στ. 29, Τραχηλικῶν.] ΔΓ, Τραχηλεμαίων, διὰ τοῦ μὲν (ῶσπερ
καὶ δὲ τοῖς ἔξτις Μέρ. Γ, σελ. 211). Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἐλληνική·
γραπτέον, Τραχηλαίων, ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει ἐτέρος ΔΓ, Τρα-
χηλίων πλὴν εἴ τις αὐτὴν ταύτην σίς τὸ, Τραχηλείων, τρέπειν
προαιροῖτο.

ΣΕΛΙΔ. 165, στ. 1, Τούτοις ἐν ἀποτέμνεται τῶν πλευρῶν.] ΗΔ,
ΑΤ, Τούτοις ἐναποτέμνεται τὸ πλευρόν. ΔΓ, Τούτοις μὲν
ἐναποτέμνεται τὸ πλευρόν. Οὐδεὶς, Καὶ κατὰ ταῦτα τὰ πρὸς ἔω
μέρη, τὸ ὄρος, ἢ Πυρήνη, ἀποτέμνεται ἐν τῶν πλευρῶν τῆς Ιβηρίας,
τουτέστι, ἢ Πυρήνη ἀπαρτίζει τὸ ἔωδενὸν αὐτῆς πλευρόν τῶν λοιπῶν
δὲ τριῶν, τῶν θαλάττη περιερρύτων, τὸ μὲν νότιον ἢ καθ' ἥμας,
τουτέστι ἢ μεσόγαιος θαλαττα, περικλύζει, τὸ δὲ δυτικὸν καὶ τὸ
βόρειον ἢ Αἴτλαντα. — Στ. 12, Τὸ δὲ νότιον.] Ισ. γρ. Τοῦ δὲ

νοτίου. — Τὸ μὲν ταῖς Ἀλπεσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταῖς μὲν Ἀλπεσι
— Στ. 16, Ὁμώνυμος αὐτῷ, καλούμενος.] Γράφε, Ὁμωνύμως αὐτῷ
καλούμενος, ὡς φέρεται ἐν τινες τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 23, Ποιοῦν-
ται.] ΗΔ, ΑΤ, Ποιούντων εἰς δὲ πρὸς τὸ, Ἀλπεων, συντάττειν
βούλοιο, γράφε, Ποιούσθων.

ΣΕΛΙΔ. 166, στ. 9, Αὔσόνιον,] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὔσόνιον.

ΣΕΛΙΔ. 167, στ. 8, Ἰρχον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰμαῖον. ΔΓ, Ἰμᾶον.—
Στ. 18, Τιβρηνικῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Τιβρηνικῶν.—Στ. 24, Καὶ ἡ
τῶν.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Η τε τῶν.—Στ. 25, Καὶ ἡ Ἐπίκτητος.] Λει-
πουσιν ἐν τινες τῶν ἀντιγράφων αἱ τρεῖς αὐται λέξεις παρὰ δὲ τῷ Ηλή-
ῳων, Καὶ τὴν Ἐπίκτητον.—Στ. 28, Λυκάονες, Ζοχητεον εἶναι εἴκασται ὁ Γερυκνὸς ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔ. 168, στ. 10, Οἱ ἐν αὐτοῖς.] ΔΓ (πολλῷ προέχουσσα) Η
ἐν αὐτοῖς. Οὗτω δὲ καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής, vel in eis. —
Στ. 19, Τραχειῶται.] ΗΔ, ΑΤ, Τραχιῶται παρὰ γάρ θη φόκουν
Τραχεῖται Κιλικίαν ὄνομαζομένην, οὗτως ἐλέγοντο.—Στ. 25, Ταύ-
την.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύτη. ΔΓ, Ταύταις. Ἐτεροι διώρθουν, Τούτους.
—Στ. 26, Μέχρι τινός.] Μέχρι Τίγγιος, γράφειν δεῖν ὑπέλαβεν
εὺ πιθανῶς ὁ Ἀγγλος ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔ. 169, στ. 1, Παρδάλη.] Τουτέστι, Παρδάλεως δορά. ΗΔ,
ΑΤ, Παρδάλει. ΔΓ, Παρδάλη. Καὶ πρὸ ήμῶν δὲ ὁ Κασωβῶν,
Παρδάλεη δεῖν γράφειν ὑπενόησεν.—Στ. 2, Εἴσιν οἰκήσεσσι.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴσι ταῖς οἰκήσεσσι.—Στ. 13, Ηολλήν.] Εἴς ΔΓ,
ΑΤ, Πολλοῖς.—Στ. 15, Ἀφικνοῦνται πόδισσαδεν.] Εἴς ΔΓ, ΑΤ,
Ἀφικνοῦνται οἱ πόδισσαδεν. Ἰσως ἔγεγραπτο, Ἀφικνοῦνται καὶ
πόδισσαδεν.—Καὶ οὐ πιςά, οὐδὲ πάντα λέγουσι.] Ἰσ. γρ. Καὶ οὐδὲ
πιςά πάντα λέγουσι.—Στ. 20, Μαρμαρίδας.] Εἴς ΔΓ, ΑΤ,
Μαρμαρύδας.—Στ. 25, Μασσουλία.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Μασσαλίεις.
Ἄμεινον ἀν γράφεις, Μασσουλεῖς, ὥσπερ γράψει καὶ ὁ Πολύδειος.—
Στ. 29, Τενάς ἐξ αὐτῶν.] ΔΓ (ἀμείνων), Τενάς αὐτῶν.

ΣΕΛΙΔ. 170, στ. 12, Λέγω δὲ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγω δὲ τὸν,
ὅπερ ὁ Γερυκνὸς ἐκδότης ἡβουλῆθη μὲν τρέψαι (ἐξ ΕΔ) sis τὸ,
Λέγω δὲ τὸ, ἔγραψε δὲ ὑπὸ τῶν τυπογράφων σφαλεῖς, Λέγω δὲ
τῷ. Ή συνάρτησις, Τῶν... τεταγμένων λέγω δὲ τῶν, παρα-
πλησίᾳ τῇ μικρὸν ἀνωτέρῳ, Εἴ τῶν γραμμῶν ἐκείνων... λέγω
δὲ τῆς τε κ. τ. λ.—Στ. 24, Τὰ διεισήματα τὰ ἐν τῷ... μελλοντα.]
ΗΔ, ΑΤ, Τὰ διεισήματα ἐν τῷ... μέλλονται.—Στ. 26, Ἰσημερινῷ.]

Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μεσημβρινῷ.—Στ. 29, Εἰς οἰκήσιμα καὶ ταῦτα.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς καὶ ταῦτα οἰκήσιμα.

ΣΕΛΙΔ. 171, στ. 6, Ἐπιτέον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπιθετέον. Ἰσως
ἐγέγραπτο πάλαι, γέποθετέον.—Στ. 22, Ἐγίγνετο.] ΗΔ, ΑΤ,
Γέγονα.—Στ. 29, Οχτακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγατόν.

ΣΕΛΙΔ. 172, στ. 1, Δι' οὐ γνωρίμων.] ΗΔ, ΑΤ, Διὰ γνωρί-
μων. Ό δὲ Γερμανὸς ἐκδότης, γράρει παρακιῶν, Δι' ἀγνωρίμων,
ταῦταν ἔβούλετο τῷ νῷ, λέξει χρησάμενος οὐχ Ἑλληνικῇ.—Στ. 9,
Κυρηνῆς πανταχοσχελίους.] ΗΔ, ΑΤ, Κυρήνης μὲν πενταχε-
λίους.—Στ. 17, Εἰς δίαμυος.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς ἡ δίαμυος.—Στ. 21,
Τετρακοσίους.] ΔΓ, Τριακοσίους. ίδε τὰς εἰς τὴν Γαλλ. τοῦ
Στραβ. μέταρρ. σημειώσ. τομ. I, pag. 372, not. 2.—Στ. 25,
Τετρακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τριακοσίους.

ΣΕΛΙΔ. 173, στ. 1, Σουσιάδος.] Ἀλλαχοῦ δὲ Σουσίδα καλεῖ
τὴν χώραν.—Στ. 9, Συρακουσίων.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ,
Συρακοσίων.—Στ. 13, Μηδίας.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδείας.—Στ. 15,
Κατ' Ἀμφίπολεν.] Γραπτέον, Καὶ κατ' Ἀμφίπολεν.

ΣΕΛΙΔ. 174, στ. 10, Εὐ δὲ τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐ τε ταῖς.—
Στ. 17, Αντιπεριεξαμένου.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀντιγράφοις), ΑΤ,
Αντιπεριεταμένου.—Στ. 30, Ωρῶν.] ΔΓ (πληρεσέρχ) Ωρῶν
ἰσημερενῶν.

ΣΕΛΙΔ. 175, στ. 4, Διὰ τὸ τρανώτερχ εἶναι τῆς υἱη προκειμένης
πραγματείας.] Σημειού τὸ Τρανώτερα ἐφ' ἓς καὶ υἱη ἐκλαυθάνομεν
σημασίας τοῦ, ὑψηλότεροι, τεθειμένους ὑπὸ τοῦ Στράβωνος.—Στ. 29,
Οὐδὲ τοῦ μεγάλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ τοῦδε τοῦ μεγάλους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 178, στ. 5, Κατὰ μῆκος μέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ μὲν
μῆκος.—Στ. 13, Τὸ σενώτατον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ δὲ σενώτα-
τον.—Στ. 18, Τὸν ιβηρικόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ιβηρικόν.—
Στ. 27, Τὸ δυτικώτατον.] Ἐκ ΔΓ, προτείληφα τὸ αἴθρον.—Στ. 30,
Τοῖς πέρχει τῆς Λιβύης.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῖς πρώτοις τῆς Λιβύης.
ΔΓ, Τοῖς πρώτης τῆς Λιβύης. Ἰσ. ἐγέγραπτο πάλαι, Τοῖς τῆς
Λιβύης, ἦ, Τοῖς πρὸ τῆς Λιβύης.

ΣΕΛΙΔ. 179, στ. 4, Κούνεον.] Λατεινὶ Cuneum, ἀπ' εὐθείας
τῆς Cuneus, ὁ σφῆν.—Στ. 8, Υγόρμους.] ΗΔ, ΑΤ, Ερόρμους.—